

2006. július 20-án benyújtott kereset – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Írország

(C-316/06. sz. ügy)

(2006/C 224/49)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: S. Pardo Quintillán, D. Lawunmi meghatalmazottak)

Alperes: Írország

Kereseti kérelmek

- A Bíróság állapítsa meg, hogy Írország – mivel az IE22, Bray, IE31, Howth, IE34, Letterkenny, IE40, Shanaganagh, IE41, Sligo, IE45, Tramore County Waterford elnevezésű agglomerációkból származó szennyvíz vízbe történő kibocsátása tekintetében nem biztosította, hogy a vízbe történő kibocsátás előtt a gyűjtőrendszerekbe vezetett szennyvizet másodlagos kezelésnek vagy azzal egyenértékű kezelésnek vessék alá legkésőbb 2000. december 31-ig, és nem biztosította, hogy az említett szennyvizet vízbe történő kibocsátása az említett határidőig megfeleljen a települési szennyvíz kezeléssel szülő, 1991. május 30-i 91/271/EKG tanácsi irányelv⁽¹⁾ I. B melléklete vonatkozó követelményeinek – nem teljesítette az említett irányelv 4. cikkének (1) bekezdéséből és 4. cikkének (3) bekezdéséből eredő kötelezettségeit,
- kötelezze Írországot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A Bizottság érvelése szerint az ír hatóságok megszegték az annak biztosítására vonatkozó kötelezettségüket, hogy a kérdéses agglomerációkból származó szennyvizet másodlagos (vagy más egyenértékű) kezelésnek vessék alá az irányelv 4. cikkében előírtaknak megfelelően.

Bár Írország magyarázatot szolgáltatott az ezen agglomerációk tekintetében felmerült késelemre, és tájékoztatást adott az irányelv követelményeinek való megfelelés megvalósulásának előrehaladásáról, a Bizottság álláspontja szerint ezek a magyarázatok, illetve tájékoztatások nem tekinthetők az irányelv 4. cikke (1) bekezdése első franciabekezdésében meghatározott határidő elmulasztása igazolásának. A Bizottság továbbá hangsúlyozza, hogy az ír hatóságok által szolgáltatott információ nem elégséges olyan következtetés levonásához, hogy a szennyvíz másodlagos kezelését biztosító telepek létrehozása ezen agglomerációkban hamarosan megvalósul. A legtöbb esetben úgy tűnik, hogy a kezelési telepek létrehozása előtt még számos további munkafázis megvalósítása szükséges.

⁽¹⁾ HL L 135., 40. o.; magyar nyelvű kiadás 15. fejezet, 2. kötet, 26. o.

2006. július 20-án benyújtott kereset – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Luxemburgi Nagyhercegség

(C-319/06. sz. ügy)

(2006/C 224/50)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: J. Enegren és G. Rozet meghatalmazottak)

Alperes: Luxemburgi Nagyhercegség

Kereseti kérelmek

- a Bíróság állapítsa meg, hogy
 - (1) mivel kijelentette, hogy a 2002. december 20-i törvény 1. cikke (1) bekezdése 1., 2., 8. és 11. pontjainak rendelkezései a „nemzeti közrendre” vonatkozó rendszeti rendelkezéseknek minősülnek,
 - (2) mivel hiányosan ültette át e törvény 1. cikke (1) bekezdésének 3. pontjában a 96/71/EK irányelv⁽¹⁾ 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának rendelkezéseit,
 - (3) mivel az e törvény 7. cikke (1) bekezdésében meghatározott feltételeket a jogbiztonság biztosítása tekintetében nem kellő egyértelműséggel fogalmazta meg,
 - (4) mivel e törvény a 8. cikkében előírja, hogy az ellenőrzéshez szükséges dokumentumokat egy Luxemburgban lakóhellyel rendelkező eseti megbízottnál kell letétbe helyezni,

a Luxemburgi Nagyhercegség nem teljesítette a 96/71/EK irányelv 3. cikkének (1) és (10) bekezdéséből, valamint az EK 49. és az EK 50. cikkekből eredő kötelezettségeit;

- kötelezze a Luxemburgi Nagyhercegséget a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az első kifogásával a Bizottság lényegében azt rója fel a Luxemburgi Nagyhercegségnek, hogy túlzottan kiterjesztő értelmezést fogadott el a 96/71/EK irányelv 3. cikke (10) bekezdésének első albekezdésében említett „közrendre vonatkozó rendelkezések” fogalmára vonatkozóan. Ez a kifogás vonatkozik többek között 1) a nemzeti jogalkotó által teremtett kötelezettségre, hogy csak olyan alkalmazottakat foglalkoztassanak, akikkel a munkavállalókat a Nagyhercegség területére kiküldő vállalkozások írásbeli munkaszerződést kötöttek vagy a 91/533/EKG irányelv⁽²⁾ értelmében a munkaszerződéssel egy tekintet alá eső okiratot állítottak ki; 2) a béreknek a megélhetési költségek növekedéséhez való automatikus hozzáigazítására vonatkozó nemzeti előírásra; 3) a részmunkaidő és a határozott idejű foglalkoztatás szabályozására vonatkozó előírásra és 4) a kollektív szerződésre vonatkozó előírásra.